

Popoldne je šla mama za par ur z doma, a ko se je vrnila, je slišala že oddaleč Vladkov obupen jok in krik vseh ostalih otrok.

Prestrašena je stekla pò stopnicah in obstala na vratih.

„Mama, mama!“ je kričalo vsevprek petero otrok, in vsakdo je hotel govoriti in druge prevpiti.

Naposled je mama ukazala, naj govori samo Vladko.

„Mašenka je vtopila vrabčka!“

„Ne, ni res!“ je ugovarjala zatoženka.

„Da, da,“ je kričal Vladko, „hodila je vedno gledat, če pije, in ko je videla, da ne pije, ga je prijela in mu tiščala kljunček dolgo v vodi in ker se ji je zdelo, da tudi tako ne pije, ga je kar celega potopila v vodo in je dejala, da se ptiči vedno kopljejo. Ko mi ga je dala v roko, se je ubožec strašno tresel, ker ga je zeblo, samo zeval je in zapiral oči, potem se hipoma ni ganil nič več!“

Zopet je začel Vladko tuliti, a da bi ga mama vsaj malo potolažila in sestrico zagovarjala, je rekla, da je bil vrabček že prej slaboten in da bi bil vseeno poginil.

„Cetudi,“ je kričal Vladi, „ali taka smrt! Pomisli, tiščati ga v vodi! — U-u-u,“ je zopet zatulil.

Drugi dan ga je dal v lepo, belo škatlico ter ga nesel zakopat na vrt pod razcvetelo hruško. Odpustil je tudi Mašenki, da je smela tudi ona spremiti mrtvega vrabčka v hladni grob.

Vitez.

*V zlatá rumenega sijaj
v višavo grad se dviga.
Ob vhodu tam zelen je zmaj,
iz žrela plamen šviga.*

*Ukleta spava že sto let
kraljična, roža v brsti.
Junaka čaka lep ta cvet,
rešnika — speča v krsti . . .*

*Si li junak? Prs silnih, pleč?
Imaš pogum in glavo?
Tedaj le v goro, dvigni meč,
z njim privojuj si slavo!*

*Te mika slava? Grad? — Povej!
Kraljična? — Brž izberi!
Nad zmaja v goro zdaj naprej,
vanj v borbi meč nameri!*

*Izkrvavi naj zmaj na tleh!
Klic slave goro zgane;
na gradu radost živa, smeh
kot solnce mlado vstane!*

Fran Žgur.

Potokarjevi
otroci.

Pomladna.

*Drobna ptička priletela
je čez pisano goró
in potrkala na okno
moje sobe je lahnó.*

*Pa to bila ni res ptička,
ki je prišla potrkljat,
ah, to bila je vesela
hči zelenih trat — pomlad.*

*Jaz pa grem za njo cvetočo,
saj sem sin zelenih trat;
čakaj, čakaj me, sestrice,
čakaj, čakaj me, pomlad!*

Cvetko Gorjančev.
